

HØJESTERETS DOM

afsagt torsdag den 24. november 2022

Sag BS-20461/2022-HJR

(2. afdeling)

X A/S under konkurs
(advokat Michael Serring)

mod

Y A/S
(advokat Peter Ruhr)

I tidligere instanser er afsagt dom af Københavns Byret den 15. december 2020 (BS-7106/2020-KBH) og af Østre Landsrets 23. afdeling den 24. november 2021 (BS-50219/2020-OLR).

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Poul Dahl Jensen, Vibeke Rønne, Kurt Rasmussen, Kristian Korfits Nielsen og Ole Hasselgaard.

Sagen er behandlet skriftligt, jf. retsplejelovens § 387.

Påstande

Appellanten, X A/S under konkurs, har påstået stadfæstelse af byrettens dom, sådan at indstævnte, Y A/S, skal betale 125.000 kr. med procesrente fra sagens anlæg den 14. februar 2020.

Y A/S har påstået stadfæstelse af landsrettens dom.

Anbringender

X A/S under konkurs har supplerende anført navnlig, at landsrettens flertal stiller for strenge krav til, i hvilke tilfælde en begunstiget kreditor er i ond tro i en situation som den foreliggende. Flertallet udstrækker kravet om ond tro til også

at omfatte, hvorvidt en utilbørlig disposition har medført et tab for de øvrige kreditorer.

En for snæver fortolkning af omstødelhedsbetingelserne efter konkurslovens § 74 vil medføre en uhensigtsmæssig udvikling, hvor konkursbegæring bliver anvendt som inkassomiddel i forhold til skyldnere i økonomiske vanskeligheder, herunder ved anmodning om tredjemandsbetaling.

Y A/S har supplerende anført navnlig, at sagen for Højesteret alene omhandler spørgsmålet om, hvorvidt Y A/S kendte eller burde have kendt til de omstændigheder, som gjorde betalingen utilbørlig, jf. konkurslovens § 74.

Den foreliggende sag er ikke sammenlignelig med en situation, hvor tredjemandsbetaling er sket til en professionel kreditor med særlig indsigt i skyldners og koncernforbundne selskabers økonomiske forhold. I denne sag er betaling sket til en almindelig underleverandør, der hverken kendte eller burde have kendt til de omstændigheder, der efter boets opfattelse gør betalingen til en utilbørlig disposition.

Ved vurderingen af det konkrete hændelsesforløb skal der lægges vægt på, at A inden betalingen havde bibragt Y A/S den opfattelse, at de hidtidige driftsmæssige aktiviteter i bl.a. X A/S ville blive samlet i Z A/S. A ønskede et fortsat samarbejde med henblik på hurtig genetablering af Z A/S' adgang til de systemer, som Y A/S tidligere også havde stillet til rådighed for X A/S.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagen angår, om X A/S under konkurs kan kræve omstødelse efter konkurslovens § 74 af en betaling af 125.000 kr., som Z A/S, der var koncernforbundet med X A/S, foretog til Y A/S den 23. maj 2019 til indfrielse af Y A/S' tilgodehavende hos X A/S.

Det er ubestridt, at Y A/S var bekendt med, at X A/S var insolvent på betalings-tidspunktet. Desuden er det for Højesteret ikke bestridt, at Z A/S' betaling til Y A/S af X A/S' gæld på 125.000 kr. må sidestilles med den situation, at betalingen havde fundet sted med X A/S' egne midler. Beløbet kunne dermed være kommet også de øvrige kreditorer til gode, hvis det i stedet var blevet anvendt på anden måde, og betalingen har derfor på utilbørlig vis tilgodeset Y A/S på bekostning af de øvrige kreditorer i det senere konkursramte X A/S, jf. herved Højesterets dom af 6. november 2013 (UfR 2014.390).

Spørgsmålet for Højesteret er, om Y A/S kendte eller burde have kendt de omstændigheder, der indebar, at betalingen var en utilbørlig disposition omfattet af konkurslovens § 74.

Betalingen skete for at afværge den konkursbegæring mod X A/S, som Y A/S havde indgivet. Som anført af landsrettens mindretal havde Y A/S desuden reelt betinget fortsat levering af sine ydelser til Z A/S af, at Z A/S ud over egen gæld til Y A/S betalte et beløb på 125.000 kr. til indfrielse af X A/S' gæld til Y A/S. Højesteret finder, at det efter parternes dialog om betalingen og forklaringen fra direktør i Y A/S, B, må lægges til grund, at Y A/S var bekendt med eller burde have været bekendt med, at A reelt var enerådende i både Z A/S og X A/S, og at han benyttede sin rådighed over koncernens selskaber til at anvende likvide midler i A A/S til at betale X A/S' gæld til Y A/S.

På den baggrund finder Højesteret, at Y A/S var i ond tro med hensyn til de omstændigheder, der gjorde betalingen utilbørlig. Betingelserne for omstødelse efter konkurslovens § 74 er herefter opfyldt, og Højesteret tager derfor konkursboets påstand om omstødelse af betalingen til følge, sådan at byrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for byret, landsret og Højesteret skal Y A/S til X A/S under konkurs betale 90.000 kr. til dækning af advokatudgifter, hvortil kommer 10.990 kr. til dækning af retsafgifter.

THI KENDES FOR RET:

Byrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for byret, landsret og Højesteret skal Y A/S til X A/S under konkurs betale i alt 100.990 kr.

De idømte beløb skal betales inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afsigelse.

Sagsomkostningsbeløbet forrentes efter rentelovens § 8 a.